

Boldoggá avatás: Jerzy Popieluszko

26 évvel meggyilkolása után 2010. június 6-án, vasárnap boldoggá avatták Jerzy Popieluszko lengyel papot Varsóban, a város központjában lévő Pilsudski téren. A szertartást a Szenttéavatási Ügyek Kongregációjának prefektusa, Angelo Amato érsek vezette mintegy 250 ezer hívő jelenlétében. Jelen volt Popieluszko száz éves édesanyja, körülbelül száz püspök és az ország politikai életének kiemelkedő személyiségei.

Az Amato érsek által felolvasott boldoggá avatási dekrétumban az áll: Popieluszko állhatatosan és fáradhatatlanul tett tanúságot Krisztusról. Az új boldog emléknapijaul Benedek pápa október 19-ét, Popieluszko halálának napját jelölte ki.

Amato érsek külön köszöntötte Marianna Popieluszkót, a lengyel pap édesanyját, és néhány szót váltott vele. Az idős asszony a szentmise előtt felment a színpadra, és elimádkozta a rózsafüzért. A boldoggá avatás előtt az idős asszony számos interjút adott. „Örülök, hogy Lengyelországnak lesz egy közbenjárója Istennél” – fogalmazott egy alkalommal.

A szertartás során élő kapcsolás segítségével a Cipruson tartózkodó pápa szavait hallhatták a jelenlévők: „A lengyel egyháznak szívből jövő üdvözetemet küldöm. Lengyelország egyházát ma öröm tölti el, mivel Jerzy Popieluszkót az oltár tiszteletére emelik. Isten és az emberek iránti szolgálatkészsége és vértanúsága különleges jele annak, hogy a jó győz a rossz felett. Példája és közbenjárása adjon új lendületet a papok buzgóságának és töltse el szeretettel a híveket!” – fogalmazott a Szentatya.

Az emelvényt, ahol a szertartás zajlott, Popieluszko jelmondatával díszítették: A jóval győzd le a

rosszat! A szentmise után tizenkét kilométer hosszú menetben vitték a boldog ereklyéjét az Isteni Gondviselés templomába.

A vendégek között volt az Európai Parlament elnöke, Jerzy Buzek és a Solidarnosc alapítója, Lech Walesa. Jelen volt Bronislaw Komorowski államfő, Donald Tusk miniszterelnök és Jaroslaw Kaczynski ellenzéki vezető.

Popieluszkót 1984-ben a kommunista titkosszolgálat ügynökei rabolták el és gyilkolták meg. A 37 éves pap meggyilkolása felerősítette a lengyelek ellenállását a rendszer ellen, és így hozzájárult a kommunizmus öt évvel későbbi bukásához. Popieluszkót hamarosan nemzeti hősként tisztelték. Hivatalos becslések szerint 18 millió ember kereste fel sírját Varsóban. Lengyelország-szerre mintegy 70 emlékmű és 130 emléktábla örökíti meg Popieluszkó emlékét, több mint 70 városban neveztek el róla utcákat és tereket. 2009-ben film is készült róla. A nemrég elhunyt Lech Kaczynski elnök pedig tavaly ősszel a legmagasabb rangú állami kitüntetést adta poszthumusz a meggyilkolt lengyel papnak.

A lengyel pap boldoggá avatási eljárása 1997-ben kezdődött. 2009 decemberében mondta ki Benedek pápa, hogy Popieluszkó hősi fokon gyakorolta az erényeket. Vértanúság esetében a boldoggá avatáshoz nincs szükség csoda bizonyítására.

Forrás: Magyar Kurír

JERZY POPIELUSZKO Győzd le a rosszat jóval

J. Popieluszkó atyát 1984. október 19-én gyilkolták meg. Ezen a napon mondta el utolsó szentbeszédét. Megjelent Ks. Antoni Lewek: Ksiadz Jerzy - meczennik (A vértanú Jerzy atya), 1990. Varsó.

Őrizzük meg az istengyermekség méltóságát

II. János Pál pápa 1982. június 23-án a következő imádsággal fordult a czestochowai Szűz Máriához: "Hálát adok a Szűzanyának mindazokért, akik hűségesek maradnak lelkiismeretükhöz, akik küzdenek a gyengeség ellen és erőt öntenek másokba. Hálát adok a Szűzanyának mindazokért, akik nem engedik, hogy legyőzze őket a rossz, inkább ők győzik le a rosszat jóval."

Csak az képes legyőzni a rosszat, akiben magában is túlrad a jó, akinek gondja van arra, miként fejlődjön és miként gazdagodjon az istengyermekség emberi méltóságot meghatározó értékeiben. Gyarapítani a jót és legyőzni a rosszat azt jelenti, hogy gondot viselünk az istengyermekség méltóságára, saját emberi méltóságunkra. Az életet méltó módon kell megélnünk, hiszen csak egyetlen életünk van! Ma különösen sokat kell beszélnünk az emberi méltóságról, hogy megértsük, az ember túlnő - Isten kivételével - mindenben, ami csak létezhet a világon. Túlnő az egész világ bölcsességén.

Megőrizni a méltóságot, hogy gyarapíthassuk a jót és legyőzhessük a rosszat - azt jelenti, hogy akkor is megőrizzük belső szabadságunkat, önmagunk maradunk bármely élethelyzetben, ha külső szabadságunktól megfosztanak. Isten gyermekeiként nem lehetünk rabok. Istengyermekségünk magában hordozza a szabadság örökségét. A szabadság mint az emberi nagyság mértéke adatott meg számunkra. A valódi szabadság emberi mivoltunk első jellemzője. Isten ajándékozta nem csupán nekünk, de felebarátainknak is, ebből fakad, hogy kötelességünk emlékeztetni rá ott, ahol méltatlanul korlátozzák. A szabadság azonban nem csupán Isten ajándéka, hanem egész életünkre szóló feladat is.

Kérjük Krisztus Urunkat, hogy minden nap megőrizhessük az Isten gyermek méltóságát!

A szeretet és az igazságosság vezéreljen

Megőrizni a méltóságot, hogy gyarapíthassuk a jót és legyőzhessük a rosszat, azt jelenti, hogy az életben az igazságosság vezérel minket. Az igazságosság az igazságból és a szeretetből fakad. Minél mélyebb az igazság és a szeretet az emberben, annál mélyebb benne az igazságosság is. Az igazságosságnak együtt kell járnia a szeretettel, mert szeretet nélkül nem lehetünk egészen igazságosak. Ahol hiányzik a szeretet és a jóság, ott helyükbe beáramlik a gyűlölet és az erőszak. S ha a gyűlölet és az erőszak vezérel, nem beszélhetünk igazságosságról. Ebből fakad, hogy oly fájdalmasan érezhető és nyilvánvaló az igazságtalanság azokban az országokban, ahol a hatalom nem a szolgálatra és a szeretetre, hanem az erőszakra és a kényszerre támaszkodik.

A keresztény embernek tudatosítania kell magában, hogy az igazságosság forrása maga Isten. Nehéz tehát igazságosságról beszélni ott, ahol nincs hely az Isten és az Ő parancsolatai számára, ahol az "Isten" szót hivatalosan kitörölték a nemzet életéből. Tudatában kell hát lennünk, mennyire rendellenes és bántó, amikor nagy többségében katolikus népünket hivatalból - részben a keresztények pénzén - akarják istentagadóvá tenni: amikor lerombolják a gyermekek és fiatalok lelkében azokat a keresztény értékeket, melyeket a szülők már a bölcsőtől kezdve beléjük oltottak, azokat az értékeket, melyek évezredes történelmünk során oly sokszor igaznak bizonyultak. Kivétel nélkül, minden embernek kötelessége gyakorolni az igazságosságot és követelnie az igazságosságot. Mert, miként az ókori bölcs mondta: "rossz idők járnak, ha hallgat az igazság".

Imádkozzunk, hogy életünk minden napján az igazságosság vezéreljen minket!

Igazságban élni

Jóval győzni le a rosszat azt jelenti, hogy hűségesek maradunk az igazsághoz. Az igazság - az emberi értelem nagyon kényes tulajdonsága. Az igazságra való törekvést maga Isten oltotta az emberekbe, ebből fakad az ember természetes törekvése az igazság felé, és a hazugságtól való idegenkedése. Az igazság, az igazságossághoz hasonlóan a szeretethez kapcsolódik, a szeretetnek pedig ára van. Az igazi szeretet áldozatos, így hát az igazságnak is ára van. Az igazság mindig egyesíti és összeköti az embereket. Az igazság nagysága mindig megrettent és leleplezi a kis, megrémült emberek hazugságát.

Évszázadok óta szakadatlanul folyik az igazság elleni küzdelem. Az igazság azonban halhatatlan, a hazugság pedig gyors halállal pusztul el, ezért, miként azt a néhai Wyszyński bíboros mondta: "Nincs szükség igazat szóló emberek sokaságára. Csupán a hazugság szavaiból kell rengeteg, mert a hazugság úgy változik, akár a kereskedő polcain az áru. Mindig újnak kell lennie, fontos, hogy sok szolgálja legyen, akik a program szerint mára, holnapra, egy hónapra megtanulják a hazugság szavait, hogy majd később újra kezdődjön egy másik hazugságra való gyors átképzés."

Ahhoz, hogy a programozott hazugság egész mechanizmusát uralni lehessen, emberek sokaságára van szükség. Az igazság hirdetéséhez nincs szükség ennyi emberre. Az emberek rátalálnak, messziről is elmennek, hogy az igazság szavait keressék, mert az igazság iránt természetes vágy él az emberben.

Meg kell tanulnunk megkülönböztetni a hazugságot az igazságtól. Nem könnyű ez azokban az időkben, melyekben élünk. Nem könnyű ez azokban az időkben, melyekről ezt írta egy mai költő: "a hazugság és képmutatás korbácsa még soha nem sújtott így a hátunkra". Nem könnyű ma, amikor a cenzúra - mindenekelőtt a katolikus újságokból - kihúzza az igaz szavakat és bátor gondolatokat, amikor még a Bíboros Atya, a Szentatya szavait is kihúzza. Nem könnyű, amikor a katolikusoknak nem csupán az ellenfeleik nézeteivel való küzdelmet tiltják meg, de nem kelhetnek saját meggyőződésük vagy az általános emberi meggyőződés védelmére sem. Még a legrágalmazóbb és legbántóbb támadás esetén sem helyesbíthetik azt a hazugságot, amelyet mások teljesen szabadon hirdethetnek és büntetlenül terjeszthetnek. Nem könnyű, amikor az elmúlt évtizedekben a hazugság és az ateizmus magvát vetették a haza szántóföldjébe. A keresztény ember kötelessége kitartani az igazság mellett, akkor is, ha ennek nagy ára van. Mert az igazságnak ára van, csak a konkoly nem kerül semmibe. Az igazság bűzájáért olykor fizetni kell.

Imádkozzunk, hogy mindennapjainkat áthassa az igazság!

Ügyeljünk a bátorság erényére

Ahhoz, hogy a rosszat jóval győzzük le, ügyelnünk kell a bátorság erényére. A bátorság erénye - az emberi gyengeség, különösen a félelem és a rettegés legyőzése. A keresztény ember nem felejtetheti el, hogy félni csak attól kell, ha valaki a meddő nyugalom néhány ezüstméért elárulja Krisztust. A keresztény ember nem elégedhet meg csupán a rossz, a hazugság, a gyávaság, a kényszer, a gyűlölet, az erőszak elítélésével, de neki magának kell az igazságosság, a jó, az igazság, a szabadság és a szeretet valódi tanújának, szószólójának és védelmezőjének lennie. Bátran kell emlékeztetnie saját magát és másokat is ezekre az értékekre. Csak a bátor ember

lehet igazán megfontolt és igazságos - mondta a Szentatya. "Jaj annak a társadalomnak - figyelmeztetett Wyszynski bíboros - , melynek polgárait nem a bátorság vezérli - , ekkor már nem polgárok, csupán közönséges rabok. Ha a polgár lemond a bátorság erényéről, rabbá lesz, és a legnagyobb kárt okozza önmagának, személyiségének, családjának, szakmai közösségének, népének, államának és egyházának. Habár könnyen megnyerhetné őt a félelem, a mindennapi kenyérért, a mellékes szempontokért való aggodás. De jaj azoknak az uralkodóknak is, akik a megfélemlítés és a szolgai félelem árán akarják megvenni a polgárokat. Ha a hatalom megfélemlített embereken uralkodik, csökken a tekintélye, elnyomorítja a nemzeti életet, a kultúrát, a munka értékét". Ezért mind a hatalomnak, mind a polgároknak egyaránt érdekükben áll ügyelni a bátorságra.

Kérjük a keresztyét felvevő Krisztust, hogy mindennapi életünkben képesek legyünk bátorságot tanúsítani a valódi keresztyén értékekért folytatott küzdelemben!

Hogy mentesek legyünk a bosszúvágytól és az erőszaktól

Nem harcolhatunk erőszakkal azért, hogy a rosszat jóval győzzük le. A hadiállapot idején a Szentatya így imádkozott a czestochowai Szűz Máriához: "nem tud megfelelően fejlődni az a nép, amelyet megfosztanak az önazonosságát biztosító jogoktól, s az állam nem támaszkodhat semmiféle erőszakra." Aki nem tudott szívvel és ésszel győzni, az megpróbálja erőszakkal. Az erőszak minden megnyilvánulása az erkölcsi alsóbbrendűség bizonyítéka. A legszebb és legmaradandóbb küzdelmek, melyeket az emberiség ismer - az emberi gondolat küzdelmei. A legnyomorúságosabbak és legrövidebbek - az erőszak küzdelmei. Az az eszme, melynek fegyverre van szüksége a fennmaradáshoz - magától elhal. Torz az az eszme, amely csak erőszakkal tud fennmaradni. Az életképes eszme magával ragad, embermilliók követik önként.

A Szolidaritás azért ejtette oly gyorsan ámulatba a világot, mert nem erőszakkal harcolt, hanem térden állva, rózsafüzérrel a kézben. Szabadtéri oltárok előtt figyelmeztetett az emberi munka méltóságára, az embert megillető méltóságra és tiszteletre. Inkább ezeket az értékeket követelte, mint a mindennapi kenyeret. Élete utolsó esztendejében Wyszynski bíboros ezt mondta: "a dolgozó emberek világának az utóbbi évtizedek során számos csalódást, korlátozást kellett megtapasztalnia. Lengyelországban az egész társadalom átélte az alapvető emberi jogok megnyomorítását, azt, hogy korlátozták a gondolkodás, a világnézet, Isten megvallása, a fiatal nemzedék nevelésének szabadságát. Ezeket az alapvető emberi jogokat elnyomták. Az alárendelt munka területén a hallgatásra és hatékony munkára kényszerített emberek sajátos modelljét alakították ki. Amikor ezt az elnyomást mindenki végleg megelégedte, megszületett a szabadság magával ragadó vágya, megszületett a Szolidaritás, amely bebizonyította, hogy a társadalom, a gazdaság más módon történő alakításához nem kell elszakadnunk Istentől."

Imádkozzunk, hogy mentesek legyünk a félelemtől, a rettegéstől, de mindenekelőtt a bosszúvágytól és az erőszaktól!

Éles Márta fordítása

Boldoggá avatták Jerzy Popieluszkót

2010. június 08. kedd, 11:37 - Módosítás: 2010. június 08. kedd, 11:52

vigilia@communio.hcbc.hu

Módosítva: 1999.05.23.